

## DEBUSSY L'ISLE JOYEUSE FORM ANALİZİ ve YORUM ÖNERİLERİ

Başak GÖREN\*

### ÖZET

20. yy empresyonist besteci Debussy'nin müziği, empresyonist ressam gibi, çok sayıda renk, ton ve betimleme içerir. Yorumcu açısından, parçanın besteleniş sürecini, bestecinin yazı stilini anlamak, eseri seyirciye en doğru şekilde aktarabilmek açısından önemlidir.

Debussy'nin empresyonist yazı stilini incelemek amacıyla, örnek olarak L'isle Joyeuse seçilmiştir. Parça orkestral kaliteye sahiptir. Ritmik bütünlük, armonilerin buğulu etkisi ve ani karakter değişimleri, kusursuz ve son derece başarılı bir şekilde hesaplanmıştır.

Piyanist için, L'isle Joyeuse, teknik ve yorum açısından birçok özellik barındırır. Renklerin ve nüansların zenginliği, ritmik çeşitlilik, melodik çizgiler bunların bazılarıdır.

Çalışmada, L'isle Joyeuse'ün besteleniş süreci anlatılacak, parçanın form analizi yapılacaktır. Bunların devamı olarak da piyanistlere, çalınışı kolaylaştırmak adına, çeşitli teknik ve yorum önerileri sunulacaktır.

**Anahtar Kelimeler:** Debussy, Empresyonizm, Piyano, L'isle Joyeuse.

### FORM ANALYSE and INTERPRETATION RECOMMENDATIONS of DEBUSSY'S L'ISLE JOYEUSE

#### ABSTRACT

Debussy's music as a 20<sup>th</sup> century impressionist composer, contains many colors, tones and illustrations, like impressionist painters. In terms of the composer, understand the composing process of the piece and the writing style of the composer is important to transmit the piece to the listeners in the best way.

L'isle Joyeuse was chosen as an example to examine Debussy's composing style. Because, this piece was composed in orchestral form. Rhythmic integrity, misty effect of harmony and sudden character change have been perfectly and extremely successfully expressed.

L'isle Joyeuse contains many features in terms of technique and interpretation. Richness of colors and nuances, rhythmic diversity and melodic lines are the examples of these features.

In this work, the process of composing L'isle Joyeuse will be explained and the form of the piece will be analyzed. As their continuation, some suggestions will be presented to pianists about technical and interpretation to make playing easier.

**Keywords:** Debussy, Impressionisme, Piano, L'isle Joyeuse.

## GİRİŞ

1900'lerin empresyonist ressamlarında, resimden müziğe doğru bilinçdışı bir yaklaşım vardır. Empresyonist resimlerde ışığın gelişimi, bir senfonideki müzikal fikrin gelişimi gibidir. Bir müzik fikrinde tınların birbirleriyle olan ilişkisi ve karşılıklı uyumu ne kadar önemli ise, empresyonist resimde de tonlardaki renk aralıkları bir müzisyen titizliğinde işlenmektedir. Fransız ressam Monet'nin manzaraları, ışık oyunlarının senfonisinden başka bir şey değildir; aynı şekilde Fransız besteci Debussy'nin müziğindeki notalar yalnızca tınların, motiflerin birbirleriyle bağlantısı değil, empresyonist müzikteki seslerin bir tuval üzerindeki izleridir. Monet ve Debussy için renkler ve sesler duygulardır. Duygular ses ya da renk olarak birbirlerinden ayıramaz, melodik bir çizgi ya da resimdeki betimleme bir bütündür. Resimdeki renkler ve müzikteki tınlar iç içedir (Fleury, 1996: 68).

Müzik ve resmin bu denli bağlantılı olması sonucu; bestecilerin, resimlerden etkilenmediği söylenemez. Debussy'nin piyano repertuarındaki eserlerinden *L'isle Joyeuse* de bunun bir örneğidir. Debussy'nin *L'isle Joyeuse*'ü, Watteau'nun *L'embarquement pour Cythère* tablosunu çağırıştırır. Watteau'nun tablosundaki Cythère, Afrodit'in de doğduğu yer olarak nitelendirilen Çuha Adası'dır. Debussy'nin "ada"sı, eğer Watteau'nun bahsettiği Çuha adası ise, bu ada aslında temsili olarak Debussy'nin daha sonra ikinci eşi olacak Emma Bardac ile tatil yaptığı Jersey adasıdır.

### L'isle Joyeuse Besteleniş Süreci

Debussy, birinci eşiyle yaşadığı zorlu ayrılık sürecinden etkilenerek bestelediği *Masques*'tan sonra, *L'isle Joyeuse* görkemli bir denize doğru yaşanan coşkuyu, erkeksi bir gururun çiçeklenmesini ve âşıkların sonunda maskelerinden kurtulmalarının mutluluğunu yansıtır (Halbreich, 2001: 568).

"L'isle" Fransızca'da ada anlamına gelir, "joyeuse" kelimesi ise neşe, neşeli demektir. Debussy, kelime anlamı olarak da adadaki mutluluğu ve coşkuyu betimlemektedir.

Debussy, Emma ile Jersey Adası'na yapacağı yolculuk öncesi *Masques* ve *L'isle Joyeuse*'ü editör Durand'a bin frank karşılığında satmıştır (Charton, 2012: 218). Görünen o ki Debussy *L'isle Joyeuse* üstünde, adadaki Emma ile olan günlerinde, yeniden çalışmış, aynı zamanda *Kuartet*'in piyano transkripsiyonunu yeniden gözden geçirmiş ve *La Mer*'e devam etmiştir (Charton, 2012: 219).

Jersey'deki düzenlemelerini Durand'a göndermeyi sürdürmüş, ancak Durand'dan kendi adresini gizli tutmasını istemiştir.

Eser tam anlamıyla müzikal olarak engin bir denizdir. Debussy parçanın bestelenişini 8 Ağustos 1904'te tamamlamış, 11 Ağustos 1904'te editörü Durand' a büyük bir gururla yazmıştır:

"Efendim! Çalması ne kadar zor... Bu parça piyano

uluşturuyor... eğer konuşmaya cesaret edersem" (Halbreich, 2001: 569).

Bestecinin yıllarca duymak için beklediği eserleri olan *Masques* ve *L'isle Joyeuse* 10 Şubat 1905'te, Ricardo Vines tarafından seslendirilmiştir. *L'isle Joyeuse*, Debussy'nin bütün piyano parçaları içerisinde en gelişmiş olanıdır, olağanüstü dışa dönüktür. Renklerin zenginliği ve nüans dinamikleri, parçanın sonundaki *fff* nüansına kadar yükselerek devam eder.

### Form Analizi ve Yorum Önerileri

Empresyonist besteciler müziğin beş temel ögesine bağlı kalmaktadır: Melodik düzen (enstruman ses aralığındaki tiz ve pesler arasındaki uyum, inici ve çıkıcı notalar), agojik düzen (seslerin süreleri, parçanın hızı ve temponun yavaşlaması ya da hızlanması), dinamik düzen (nüans, aksanlar...), fonetik düzen (tınılar ve seslerin karakteri), armonik düzen.

Parçadaki tempoyla ilgili olarak, belirtilen metronom işaretleri tempo hissi için yalnızca bir çıkış noktasıdır. *L'isle Joyeuse* çok ritmik çalınması gereken pasajlar barındırır da, *rubato* Debussy'nin müziğinde önemli bir yer taşır.

Debussy *rubatosu* yalnızca bir vuruş ya da bir nota için yapılmamalıdır, *rubato* bütün bir cümleyi kapsar. Cümlenin içindeki bütün notalar *rubato*dan etkilenir ve belirtilen cümlede bestecinin önerisi ritmik bir yoğunlaşmadır. Fransız müziğinde - notada sarabande ya da menuet yazmasa bile- vals hissi yaygın olarak görülür. *L'isle Joyeuse*'de orta bölmede ve fırtınalı *coda* bölümünde bu vals hissi yaratılmıştır. 67. ölçüyle başlayan sekiz ölçülük *rubato*, vals duygusunu devam ettiren bir püf noktasıdır. 67 ve 68. ölçülerin sağ elinde çalınan noktalı sekizlik notalar da vals temposunun ortaya çıkmasında etkilidir. Çünkü bu iki ölçünün sağ eli yalnızca sekizlik notalardan ibaret olsaydı, 1-2-3 hissinden ziyade dikkat edilmediği takdirde dinleyici tarafından 2/4'lük ölçü şeklinde bir algıya bürünebilirdi (Halbreich, 2001).

Parçanın, serim bölümünün form analizi Tablo 1'de, gelişme ve yeniden serim bölümünün analizi Tablo 2'de, bütün temaların bulunduğu nota örnekleri de Tablo 3'te gösterilmiştir (Klein, 2007: 33).

Tablo 1.

SERİM							İkinci Tema
(Birinci Grup) Üç Bölmeli Form							
A		B			A		
Tema 1	Tema 2	Tema 3	Tema 4	Tema 5	Tema 1	Tema 2	Tema 6
Ölçü 1-6	7-20	21-27	28-35	36-51	52-63	64-66	67-98

Tablo 2.

Gelişme 1	Yeniden Serim 1			Gelişme 2	
Yeniden Serim 2	Tema 2	Tema 3	Tema 2,3	Tema 6	Tema 1
Tema 2,6	Tema 2	Tema 3	Tema 2,3	Tema 6	Tema 1
99-159	160-165	166-185	186-219	220-243	244-255

Tablo 3.

The image shows a musical score for six themes (Tema 1 to Tema 6) in a single system. The score is written in a grand staff (treble and bass clefs) with a key signature of one sharp (F#) and a 4/4 time signature. The themes are arranged in four rows. Tema 1 is marked 'p' and 'p' (piano). Tema 2 is marked 'p léger et rythmé'. Tema 3 is marked 'pp' and 'un peu en dehors'. Tema 4 is marked 'p' and 'p' (piano). Tema 5 is marked 'pp'. Tema 6 is marked 'p'.

Debussy'nin aşk ve arzu dolu parçası *L'isle Joyeuse*, sonat formundadır. Kadans gibi serbest başlayan parça, serim bölümünde çok esnek, yumuşak bir tuşe ile ritmik bütünlük içine girer. *L'isle Joyeuse*'de 64-66. ölçülerdeki geri dönüş (geri dönüş teması burada açılış temasının yerine kapanış olarak çalınmasına rağmen) sonat rondosu formu esintisi hissettirir. Debussy bu geri dönüş motiflerine parça içinde bağlayıcı bir köprü rolü verir. Serim bölümünde lirik ikinci tema biraz ağırlaşarak *rubato* olarak çalınır. Gelişme bölümünde sağ elin su şırıltısına benzeyen eşliği ile sol elde öne çıkan melodik çizgilere sıklıkla rastlanır. Yeniden serim bölümü *plus animé* olarak daha neşeli bir ifade ile birinci temanın duyulmasıyla başlar. Lirik ikinci tema, yeniden serim bölümünde *fortissimo* olarak tekrar duyurulur. Parçanın en başında kadans gibi çalınan giriş bölümü, en sonda giderek hızlanıp kuvvetlenir ve parça coşkulu bir şekilde son bulur.

Tema 6'nın parçanın sonunda zafere ulaşma hissinde, Debussy'nin Fransız Okulu'nda Franck'tan d'Indy'e kadar süregelmış gelenekten etkilenmiş olması muhtemeldir. Bu gelenek şöyle açıklanabilir: Parçada, koral temanın sonlara yakın yeniden zafer kazanan geri dönüşü. Debussy'nin *La Mer*'in üçüncü bölümü *La Dialogue du Vent et de la Mer* de *L'isle Joyeuse* gibi bu bağlantıyı taşır (Klein, 2007: 12).

Debussy'nin müziğinde aynı zamanda Liszt ve Chopin'in de etkileri görülür. Örneğin Tablo 4'te görüldüğü gibi, *L'isle Joyeuse*'ün 7. ölçüsünün sol elindeki eşlik partisi, Liszt'in *Les jeux d'eau à la Villa d'Este*'nin 44. ölçüde kullandığı eşlikle yazı stili ve pedal kullanımı açısından çok benzerdir (Howard, 2009: 166).

Tablo 4.

Tempo: *Modéré et très souple*

Debussy *L'isle Joyeuse*, 7. ölçü

Liszt *Jeux d'eau à la Villa d'Este* 44. ölçü

Aynı şekilde Chopin *Barcarolle Op.60*'ta da benzer öğeleri bulmak mümkündür. *Barcarolle*'ün birinci teması da, *L'isle Joyeuse* 7. ölçüde görülen, nazik bir çift ses *trille* ile başlar. *L'isle Joyeuse* Tema 6'nın parçanın sonundaki etkisi, *Barcarolle*'de parçanın 62. ölçüsünde görülür. *Barcarolle*'ün orta teması, *L'isle Joyeuse* Tema 6'nın bir hazırlayıcısı gibidir. *Barcarolle* ve *L'isle Joyeuse*'de çeşitli örneklerle gösterilen bu benzerlikler, iki eser arasında bir anlatı bağlantısı oluşturur (Klein, 2007). Watteau'nun *L'embarquement* tablosundaki, dün, bugün, mitoloji ve gerçeklik öğelerinin resimsel

anlatımı, içinde romantik dönem yazı stilini de barındıran *L'isle Joyeuse*'ün müzikal öyküsü ile ilişkilendirilebilir.

*L'isle Joyeuse*'ü anlayıp, yorumlayabilmek için, piyanist açısından da bir takım teknik öneriler faydalı olacaktır. Öncelikle piyanist ve besteci Debussy'e göre; tuşede vurgulanan en önemli özellik, tuşları 'okşayan' ve 'masaj yapan' bir tuşeye sahip olunmasıdır. Bu da ince ve temiz bir dokunuş, asla çıkan sese müdahale etmek ister gibi değil, hatta insana piyanonun çekiçleri olduğunu unutturan bir histir. Manuel de Falla'nın notlarından da anlaşılacağı gibi "*Debussy'nin istediği, tuşede çekiçler yalnızca ses içindir ve parmaklar çekiçlere dönüşmemelidir*" (Howard, 2009: 312-313).

Debussy'nin müziğinin transparan duyulmasını sağlayan en önemli özellik parçada yapılmasını istediği bütün nüansları ve işaretleri belirtmesidir. Yorumcu, parçanın söylemek istediklerini notada yazan bütün nüanslara sağdıkkaldığı takdirde dinleyiciye en doğru şekilde aktarabilir.

*L'isle Joyeuse* 7. ölçüde Debussy'nin el yazısında sağ eldeki la ve do sesleri birlikte tutulmaktadır. Bu efekt, el çabukluğu ve pedaldaki küçük bir değişimle yakalanabilir. Dolayısıyla günümüzde çalınan versiyonu zaten Debussy'nin ilk istediği şekilde olmaktadır. Burada sağ elin tutması gereken la notası, sol eldeki pasajda da bulunmaktadır. Sol elde gelen la notası ile birlikte sağ elin çift sesi pedal ile uzamaktadır. Bu pasajda da aslında Debussy'nin müziğinin transparan duyulması sağlanmaktadır.

Debussy'nin el yazılarına bakıldığında, partiyon üzerine herhangi bir parmak numarası belirtmediği görülür. Bunu besteci etütlerin önsözünde şöyle belirtmiştir:

*"Bir parmak numarasını zorunlu kılmak mantıksal olarak elin farklı yapılarına uymaz. Güncel piyano yazısı bu sorunu birçok parmak numarasını üst üste koyarak çözmüştür. Bu çözüm değildir, sadece bir engeldir... Bu şekilde müzik, açıklanamaz bir olay tarafından parmakların çoğaltıldığı tuhaf bir işleme dönüşür... Sonuç olarak: belirtilen parmak numarasının olmayışı mükemmel bir alıştırmadır. Bizi bestecinin parmak numaralarını kullanmamayı tercih etmeye iten uyumsuzluk anlayışını siler ve şu ebedi sözü doğrular: 'en iyi yardımcımız kendimizdir'. Bunun için kendi parmak numaralarımızı kendimiz arayalım!"* (Claude Debussy, G.Henle Verlag Edition, München. Alıntılan Tokatlı Sayarı, 2010: 16).

Debussy, eserini yorumlayacak piyanistlere, teknik olarak yardımcı olacak çeşitli yazı tarzları kullanmıştır. Örneğin; 9, 15-16, 66, 107, 147, 204 ve 212. ölçülerde temanın her gelişinde tonun yedinci derecesi pesleştirilmiştir. 9. ölçüdeki ton dışı çalınan sol natürel, Debussy'nin tondaki alterasyonlardaki çelişkiye göz yumması, pasajın piyanistik açıdan daha kolay el pozisyonuna oturması olarak açıklanabilir.

*L'isle Joyeuse* orkestral bir eserin piyano uyarlaması şeklinde yorumlanabilir. Dolayısıyla ritmik pasajların içinde barındırdığı yavaş melodik çizgiler piyanistin elini fiziksel olarak desteklemektedir. Melodik çizgiyi takip etmeyerek teknik kaygıyla sadece parmaklardan artiküle etmeye çalışmak kaslarda sıkılık meydana getirir. Eldeki yorgunluğu önlemek için Tablo 5'teki melodik çizgiyi takip etmek önerilebilir (Howard, 2009: 331).

Tablo 5.



Debussy'nin pedal kullanımına ilişkin olarak, nota üzerinde pedal belirtmemiş olması dikkat çeker. Pedal kullanımı kişiden kişiye bağlı olarak, akustik şartlara göre değişir. Bir odada çalarken kullanılan pedal ile konser salonunda kullanılan pedal aynı değildir. Yorumcunun doğru pedal kullanımı ile ilgili olarak yine *en iyi yardımcımız kendimizdir* sözü geçerli olacaktır.

Debussy'nin piyanistin sol elini de çok aktif kullanmasını gerektiren yazı stili, "Debussy solak mıydı?" sorusunu da akıllara getirir. Bu şüphe Debussy'nin fotoğrafında sigarayı sol elle tuttuğunu gören Joan Thackray ile doğmuştur. Debussy sağ elini de aktif kullanabilmektedir. Ancak diğer fotoğraflarda da Debussy bahçe işlerini sol eli ile yaparken, yine başka bir fotoğrafta sol eli ile de kürek çekebildiği gözlemlenir. Bu iddia sonucunda Debussy'nin iki elini de güçlü bir şekilde kullanabildiği görülmektedir.

Sol elini bu kadar aktif kullanabildiğinin izleri şüphesiz *L'isle Joyeuse*'de de ortaya çıkar. Debussy 152-155. ölçülerde sol elde güçlü beşinci parmaklar istemektedir. *Coda*'da da melodik yükselişin sol eldeki rahatlık ve güçlülükle doğru orantılı olması da bu fikri kanıtlar niteliktedir (Howard, 2009: 297).

## SONUÇ

*L'isle Joyeuse*, Debussy'nin gerek besteleniş süreci gerek icra edilmesi açısından piyano repertuarındaki en önemli eserler arasındadır. Müziğin transparanlığı, sanki seslerin üzerinde bir perde varmış gibi duyulması -empresyonist ressamlar da bu tekniğe önem verir- empresyonist besteci Debussy'nin müziğinin yorumlanması aşamasında önemlidir. Bu efektler nüanslarla, tempo belirteçleriyle, sesleri zorlamadan yumuşak bir tuşe tekniğiyle ve pedal kullanımıyla yakalanabilir.

Empresyonizmde sanatçılar, bir manzara ya da bir durumdaki izlenimlerini aktarırlar. Aynı manzarayı farklı zamanlarda resmeden empresyonist ressam, her resmi o anın izlenimine göre yapacaktır. *L'isle Joyeuse*'de de Debussy Emma Bardac'ın yanında, Jersey adasını ve yaşadığı mutluluğu, heyecanı aktarmaktadır. Parça, tablo gibi, içinde çok çeşitli renkler barındırır. Watteau'nun *L'embarquement pour Cythère*

tablosu da aşıkları, çiftleri ve onların heyecanlarını yansıtır. Bu sebeple Çuha adası ile Jersey adası bağdaştırılmaktadır.

Debussy, piyanistleri parmak numarası ve pedal kullanımı gibi teknik arayışlarda serbest bırakmıştır. Piyanist teknik düşünceler içerisinde boğulmadan, esnek ve yumuşak bir tuşayla özgür bırakılarak, parçanın bu heyecan ve coşkusunu dinleyiciye aktarır.

### Debussy L'isle Joyeuse Notaları (Durand & Fils Editions)

1

#### L'isle joyeuse

Quasi una cadenza

PIANO

*p*

*f* *p* *p*

Tempo: Modéré et très souple

*p* léger et rythmé



2

The image displays a page of a musical score for Debussy's 'Isle Joyeuse'. The score is written for piano and consists of five systems of music. Each system includes a treble and bass clef staff. The key signature is three sharps (F#, C#, G#) and the time signature is 3/4. The score begins with a piano (*p*) dynamic. The first system features a melodic line in the treble with triplets and a bass line with chords. The second system continues the melodic development with a *p* dynamic. The third system is marked 'Retenu - - Tempo' and includes a *poco cresc.* instruction. The fourth system shows a *più p* dynamic and a *mf* dynamic. The fifth system concludes with a *mf* and *p* dynamic. The score is characterized by its intricate rhythmic patterns and harmonic complexity.

First system of the musical score. The right hand plays a continuous sixteenth-note pattern. The left hand has a few notes. Dynamics include *piu p* and *ppp*. The French text *un peu en dehors* is written below the left hand.

Second system of the musical score. The right hand continues the sixteenth-note pattern. The left hand has a few notes. Dynamics include *ppp*.

Third system of the musical score. The right hand continues the sixteenth-note pattern. The left hand has a few notes. Dynamics include *mf* and *dim.*

Fourth system of the musical score. The right hand continues the sixteenth-note pattern. The left hand has a few notes. Dynamics include *pp*, *mf*, and *dim.*

Fifth system of the musical score. The right hand continues the sixteenth-note pattern. The left hand has a few notes. Dynamics include *p*.

4

The image displays a musical score for Debussy's 'Isle Joyeuse', specifically page 4. The score is written for piano and consists of six systems of music. Each system contains a grand staff with a treble clef on the upper staff and a bass clef on the lower staff. The key signature is three sharps (F#, C#, G#), and the time signature is 3/4. The score features a variety of dynamic markings: *p* (piano) in the first system, *pp* (pianissimo) in the second and fifth systems, *mf* (mezzo-forte) in the third, fourth, and sixth systems, and *f* (forte) in the final system. The notation includes complex rhythmic patterns, such as sixteenth-note runs and triplets, and uses phrasing slurs to indicate melodic lines. The final system includes a first ending bracket with a repeat sign and a fermata over the final chord. The piece concludes with a final chord in the bass clef.

First system of musical notation. Treble clef, key signature of two sharps (F# and C#), and 4/4 time signature. The right hand features a melodic line with trills and slurs, while the left hand provides harmonic support with chords and single notes. A dynamic marking of *f* (forte) is present. A first ending bracket labeled '8' spans the first two measures.

Second system of musical notation. The right hand continues with a melodic line, and the left hand features a more active bass line with eighth notes. A dynamic marking of *f* is present. A first ending bracket labeled '8' spans the first two measures.

Third system of musical notation. The right hand has a rapid sixteenth-note passage with slurs and fingerings (1, 2, 3, 4). The left hand has a steady eighth-note accompaniment. A dynamic marking of *p* (piano) is present. A first ending bracket labeled '8' spans the first two measures.

Fourth system of musical notation. The right hand has a melodic line with slurs and fingerings (1, 2, 3, 4). The left hand has a steady eighth-note accompaniment. A dynamic marking of *p* is present. A first ending bracket labeled '8' spans the first two measures. The system concludes with the instruction: *Un peu édé. Molto rubato*.

Fifth system of musical notation. The right hand has a melodic line with slurs and fingerings (5). The left hand has a steady eighth-note accompaniment with a dynamic marking of *p*. The system concludes with the instruction: *p ondoyant et expressif*.

6

The musical score consists of five systems of piano accompaniment. The key signature is D major (two sharps) and the time signature is 3/4. The score begins with a *piu p* dynamic. The first system contains measures 6-7. The second system, starting at measure 8, includes a *p* dynamic and a *p e cresc.* marking. The third system features *mf* and *p* dynamics. The fourth system includes a *piu p* dynamic. The fifth system is marked *a Tempo* and contains triplets in both hands, with dynamics *p* and *mf*.

The musical score is written for piano and consists of five systems of staves. The key signature is one sharp (F#) and the time signature is 3/4. The score includes various musical notations such as slurs, accents, and dynamic markings. The first system starts with a piano (*p*) dynamic and features a series of eighth-note patterns in the right hand. The second system continues with similar patterns, marked with piano (*p*). The third system introduces a mezzo-forte (*mf*) dynamic and includes a first ending bracket labeled '8-----'. The fourth system features a piano (*pp*) dynamic and includes a performance instruction: *p* *expressif et en dehors*. The fifth system concludes with piano (*p*) dynamics and includes a second ending bracket labeled '8-----'. The score is characterized by intricate eighth-note passages and a steady accompaniment in the left hand.

8

pp

p

pp

p

*expressif et en dehors*

8

8

8

p

cre - - - - - scen

do

f

8

Musical score system 1, featuring piano (p) dynamics and the instruction *p poco a poco animé e molto cresc.* The system includes a treble clef with a key signature of one sharp (F#) and a bass clef. The music consists of a melodic line in the treble and a rhythmic accompaniment in the bass. A fermata is placed over the first measure of the treble staff. The system concludes with a double bar line and a repeat sign.

Musical score system 2, continuing the piano accompaniment. The treble staff features a steady eighth-note melody, while the bass staff provides a rhythmic foundation with quarter notes and rests. The system ends with a double bar line.

Musical score system 3, marked with the instruction *sempre cresc.* The treble staff continues with eighth-note patterns, and the bass staff features a more active accompaniment with eighth notes. The system concludes with a double bar line.

Musical score system 4, marked with a forte (*f*) dynamic. The treble staff features a complex, rapid eighth-note pattern, while the bass staff has a more rhythmic accompaniment. The system ends with a double bar line.

Musical score system 5, marked with a mezzo-forte (*mf*) dynamic and the instruction *Plus animé*. The treble staff features a complex, rapid eighth-note pattern, and the bass staff has a rhythmic accompaniment. The system concludes with a double bar line.



10

The image displays five systems of musical notation for a piano piece, likely Debussy's 'Isle Joyeuse'. Each system consists of a treble clef staff and a bass clef staff. The key signature is three sharps (F#, C#, G#). The first system begins with a dynamic marking of *p* (piano). The second system also begins with a dynamic marking of *p*. The third system includes performance instructions: *poco a poco cresc.* (gradually increasing). The fourth system continues the musical development. The fifth system begins with a dynamic marking of *f* (forte) and features more complex, rapid passages in both hands. The notation includes various rhythmic values, slurs, and articulation marks.

The musical score is written for piano and consists of five systems of staves. The first system is in bass clef and includes the dynamic marking *pp subito*. The second system is also in bass clef and includes the dynamic marking *p*. The third system is in treble clef and includes the dynamic marking *p*. The fourth system is in treble clef and includes the dynamic marking *mf*. The fifth system is in treble clef and includes the dynamic marking *f*. The score features various musical notations, including slurs, ties, and dynamic markings.

12

*mf*

*f* *f* *f* *più f* *ff*

Un peu cédé

*très en dehors*

*ff* *ff* *ff*

First system of musical notation. It consists of a grand staff with a treble clef on the upper staff and a bass clef on the lower staff. The key signature has two sharps (F# and C#). The music features a complex texture with many beamed notes and dynamic markings. The first measure is marked *piu ff*, and the second measure is marked *ff*. There are several accents and slurs throughout the system.

Tempo: très animé jusqu'à la fin.

Second system of musical notation. It continues the grand staff from the first system. The music is highly rhythmic and dense. A *ff* dynamic marking is present in the middle of the system. The notation includes many beamed notes and slurs.

Third system of musical notation. The grand staff continues. The music is very fast and intricate. A *ff* dynamic marking is present. The notation is dense with many beamed notes and slurs.

Fourth system of musical notation. The grand staff continues. The music is very fast and intricate. A *ff* dynamic marking is present. The notation is dense with many beamed notes and slurs.

Fifth system of musical notation. The grand staff continues. The music is very fast and intricate. A *fff* dynamic marking is present. The notation is dense with many beamed notes and slurs. The system ends with a double bar line and a fermata over the final note. There is a small annotation 'Sua bassa' near the end of the system.

**KAYNAKLAR**

- BOCQUILLON, M. F. (2005). *Empresyonizm*, Ankara: Dost Kitabevi Yayınları.
- BROWN, M. (2004-2005). "Composing with Prototypes: Charting Debussy's 'L'Isle Joyeuse". *Intégral Intégral*, Vol. 18/19.
- CHARTON, A. (2012). *Debussy*, Paris: Editions Gallimard
- DURAND & Fils. (1904). *L'Isle Joyeuse, First Edition*, Paris: D. & F. ([http://imslp.org/wiki/L'Isle\\_joyeuse\\_\(Debussy,\\_Claude\)](http://imslp.org/wiki/L'Isle_joyeuse_(Debussy,_Claude)))
- FLEURY, M. (1996). *L'impressionisme et la Musique*, Paris: Librairie Arthème Fayard.
- HOWARD, R. (2009). *The Art Of French Piano Music*, North Yorkshire: Yale Uni. Press
- KLEIN, L. Michael (2007). "Debussy's L'Isle joyeuse as Territorial Assemblage". *University of California Press 19th-Century Music*, Vol. 31, No. 1
- LOCKSPEISER, E. ve HALBREICH, H. (2001). *Debussy, Sa Vie et Sa Pensée*, Fransa: Fayard
- STILLMAN, M. (2007). *Debussy, Painter of Sound and Image*, Fransa: The Flutist Quarterly.
- TOKATLI SAYARI, E. (2010). *Performans Tekniği Açısından Debussy Etüdleri: II. Defter*, Yayımlanmamış Sanatta Yeterlik Tezi, İzmir: Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü